



Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs I. De postulationis natura, divisione, causa, & effectu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

SECTIO SECUNDA.

DE PROVISIONE ET RECEPTIONE BENEFICIORUM PER POSTULATIONEM, ELECTIONEM, CONFIRMATIONEM.

CAPUT PRIMUM.

DE POSTVLATIONE.

PARAGRAPHVS I.

De postulationis natura, divisione, causa & effectu.

Quaestio 198. Quid sit, seu qualiter definienda postulatio proprie ac stricte accepta, & pro ut ab electione & nominatione distinguitur?

R Espondeo est petitio Capituli seu collegii, quâ illud à Superiore petit, ut persona, quæ propter impedimentum canonicum ad prælaturam vel dignitatem eligi non poterat, ad eandem dispensative ab eodem admit-

tatur. Azor. *instit. mor. p. 2. l. 6. c. 17. q. 2.* ex Abb. *in rubr. de postul. n. 1.* declarationem hujus definitionis dabunt sequentia.

Quaestio 199. An, & in quo potissimum differat postulatio ab electione?

R Espondeo primò inter postulationem & electionem prælatorum antiquitus parva erat distinctio, *postulationis & electionis* vocabulis indifferenter usurpari solitis, ut ex *c. litteras. d. 63.* advertunt gl. *in c. unic. de postul. in 6. v. eligo postularum.* Pass. *de elect. c. 24. num. 1.* Et adhuc quandoque postulatio amplè accepta cum electione confunditur. Azor. *loc. cit. q. 1.* de ceterò, hodie dum valde distinguuntur, & ut Laym. *in c. unic. de postul. in 6. n. 1.* inter se ad-versantur, & quodammodò opposita sunt; cum importent substantialiter diversas formas providendi Ecclesiis viduaris, ut constat ex titulis de postulatione & elect. distinctis, introductâque sit postulatio in subsidium electionis, ut persona, quæ propter inhabilitatem aliquam eligi non queunt, mediâ postulatione dispensative promoveantur. Laym. *in praamb. ad tit. de postul.*

2. Respondeo secundò: differentiam præcipuè in eo esse, quòd electio innitatur juri, postulatio gratiæ. Pass. Azor. Laym. *ll. cit. cum gl. cit.* in hoc sensu, quòd per postulationem quis præsentetur, ut ex gratia illum admittere velit & instituire; per electionem verò canonicam vocetur quis ad prælaturam, ita ut Superior electionem confirmare debeat. Laym. *loc. cit.* electio enim legitima acceptata ab electo confert ei jus ad prælaturam, ita ut sine injuria

à Superiore, cuius est eum instituire aut confirmare, rejici nequeat, si de cæterò dignus sit. Pass. *loc. cit.* Laym. *loc. cit.* & *in qq. canon. de elect. q. 1.* cum communi. Unde & competit ei actio, quæ est jus petendi id, quod ex iustitia alicui debetur. Pirh. *ad tit. de postul. num. 2.* Econtra postulatio postulato ante admissionem jus nullum tribuit; cum summo jure possit rejici. Pirh. Pass. Azor. *ll. cit.* Laym. *in c. nihil. de elect. n. 3.* Tond. *qq. benef. p. 2. c. 4. §. 6. n. 9.* Card. de Luc. *de Regul. d. 13. n. 9.* Unde etiam solum rogare potest, seu implorare officium judicis, ut ex gratia secundum æquitatem canonicam ad prælaturam admittatur, dum legitime postulatus fuit. Laym. *loc. ult. cit.* atque hinc electio à Superiore confirmari, postulatio admitti solum dicitur, *c. scriptum, de elect.* Laym. *loc. cit.*

3. Porrò fundatur hæc differentia in eo, quòd electus nullum habeat impedimentum, ut sit Prælatus talis Ecclesiæ viduaræ; adeoque in ordine ad hoc non egeat dispensatione; postularius verò hæc egeat; quia habet impedimentum. Quod ipsum, nempe electum à se non habere defectum seu impedimentum, profitentur eligentes; contrarium, nempe postularum laborare defectu, profitentibus postulantibus. Laym. *ad c. unic. de postul. in 6. n. 1.* Unde etiam tam eligentes, quàm electus absolute consentire possunt, ut electus sit sponsus Ecclesiæ. Pass. *loc. cit. n. 2.* dum è contra in hoc consentire non nisi sub conditione obtinendæ dispensationis possit postularius; non secus, ac habens impedimentum contrahendi matrimonium dispensabile, absolute celebrare nequit sponsalia, sed solum sub conditione dispensationis. Laym. *loc. cit.*

4. De ceterò electio & postulatio in jure æquiparantur tanquam tendentia ad unum finem. Laym. *in c. in causis, de elect. n. 5.* Item quòd ad jus suffragandi, & ideo, quod de uno statutum, etiam censetur de altero. Laym. *in c. bona, de postul. c. 3.*

Quaestio 200. Qualiter postulatio differat à nominatione?

R Espondeo in hoc præcipuè, quòd postulatio, uti & electio fiat de uno tantum, nominatio verò de pluribus; dum nimirum duo vel tres excellentiores, qui sunt in aliquo Capitulo, nominantur Papa, vel etiam alteri collatori, quandoque etiam laico (licet enim nominatio talis facta à laico per se, quod sicut, de elect. reprobetur, potest tamen id ex speciali Papæ privilegio competere laico Principi: uti in regno Granatæ duo nominantur Regi, quorum

rum unum eligit & admittit ad prælaturam teste Covar. in 4. decretal. p. 2. c. 3. §. 3.) eique supplicatur, ut uni ex illis dignetur providere de prælatura vacante, quæ dicitur nominatio solennis; vel dum plures ante scrutinium proponuntur præ ceteris eligibiles vel postulabiles, quæ est nominatio non solennis; quæ tamen nominatione non obstante, capitulares eligere possunt alium. Abb. Horst. in c. bona. de postul. Fagnan. ibidem. ubi & alias plures differentias assignat, quæ quia communes electioni, commo- dius de iis cap. seq.

Questio 201. Quotuplex sit postulatio?

Respondeo omittis aliis postulationis divi- sionibus minus celebribus, puta, dum dividitur in eam, quæ sit seu fieri potest de jure; alia quæ non sit, nisi ex privilegio concessio, Pass. de electio. c. 24. n. 3. Item in sumptam communiter, quæ non est nisi petitio gratiæ; & in sumptam juridicæ, quæ est petitio juridicæ porrecta alicui Prætori seu Superiori, quæ est divisio magis generica. Pass. loc. cit. his, inquam, omittis, celebrior est illa divisio postulationis, seu subdivisio illa postulationis juridicæ in solennem, & non solennem, seu simplicem. Pirh. ad tit. de postulat. n. 3. Engels ibidem n. 8. & 9. Lott. l. 3. q. 17. n. 231. Pass. n. 4. Bald. in rubric. de postul. n. 3. Abb. in c. 1. de postul. n. 34. cum communi: prior est, quam jam ante definivimus: posterior est, quæ quis non postulat directè in prælatum, siue quæ non petitur à Superiore, ut dispensando in aliquo ejus impedimento admittatur; sed quæ petitur vel aliquid prævium electioni aut postulationi solenni, v. g. facultas eligendi vel postulandi à Superiore, ubi hæc antecedenter non habetur, vel petitur consensus illius, qui electionem vel postulationem impedire potest; quod interesse aliquod vel jus habeat circa personam eligendam vel postulandam, Pass. Pirh. loc. cit. siue de cetero sit laicus, siue clericus, v. g. a parente, sine cujus licentia filius familias sub patria potestate adhuc constitutus consentire nequit in sui electionem ad Episcopatum. Pirh. loc. cit. Abb. in c. 1. de postul. n. 34. vel à prælato religioso, ut is concedat subiectum sibi monachum eligendum, c. si religiosus, de elect. quia vi talis concessionis nulla intervenit dispensatio, cum lex nulla relaxetur; sed potius impleretur lex prohibens, ne quis sine venia prælati sui, vel alterius habentis in se jus assumatur ad prælaturam, Pirh. loc. cit. n. 3. Pass. loc. cit. n. 4.

2. Proinde distinguuntur hæc duæ postulationes in hoc, quod per postulationem simplicem, seu non solennem postuletur solum directè sublatio impedimenti, quod obstabat, ne quis liberè sit, seu promoveatur Prælatus, quo ablato, adhuc nihil factum, nisi qui erat impeditus, eligatur, vel solenniter postuletur: in postulatione verò solenni directè postulat in prælatum is, qui nominatur; & hinc sufficit, ut postulatio admittatur, quæ admittitur, jam eo ipso absque omni alio est prælatus. Pass. cit. n. 4. Item in eo, quod postulatio solennis fieri nequeat, nisi apud eum, qui admittendo postulationem, postulat dare potest in Prælatum: postulatio vero simplex fiat ad quemcunque habentem interesse, & potentem impedire, ne postulatus liberè exerceat Prælaturam; sex hinc fieri etiam possit apud laicum, Pass. ibid. Item quod necesse non sit, ut postulatio non solennis fiat collegialiter, & cum aliqua forma solenni, sed sufficiat, ut fiat eo modo, quo tolli potest obstaculum, quod tolli desideratur; sufficit autem fieri, vel à toto collegio, vel ab aliquo extra-

Questio 202. Quis sit finis & causa motiva postulationis solennis?

Respondeo ad primum: finis ei cum electione communis est provisio Ecclesiæ viduatæ. Pirh. ad tit. de postul. n. 39.

2. Respondeo ad secundum: causa moveas ad hunc modum providendi Ecclesiæ per postulationem, est necessitas; dum nimirum non adest eligibilis idoneus; in subsidium enim electionis inducta est postulatio: vel utilitas, dum nimirum, licet interveniat eligibilis idoneus, sit tamen alius non eligibilis, qui ob morum vitæque integritatem, insignem doctrinam, magnamque rerum agendarum usum, &c. præ aliis Ecclesiæ profuturus judicatur. Pirh. loc. cit. ex Daniel Venatore in *Analys. juris pontif. l. 1. tr. 4.* atque ita postulatio perpetuè sit ex causa utilitatis Ecclesiæ; puta, pro ejus tutela & defensione. Lott. l. 3. q. 17. n. 234. citans Abb. in c. bona. de postulatione. n. 12.

Questio 203. Quisnam sit effectus postulationis?

Respondeo: postulationis simplicis effectus est, ut electus electionem acceptare, & jus sibi acquirere possit; vel etiam, si antequam eligeretur, facta fuit hæc postulatio, postulatus jam possit eligi absolute, hoc est, absque eo, quod electio amplius imbibat istam conditionem, si Superior licentiam acceptandi dederit, utpote quæ jam purificata sit. Sylv. v. postulatio. q. 6.

2. Effectus postulationis solennis præcipuus est, quod admissa à Superiore idem jus tribuat, quod electio confirmata, ita ut postulatus electione vel confirmatione nullâ aliâ egeat, uti insuper adhuc eadem vel postulatione solenni admissa eget, qui ante electionem postulatus fuit postulatione non solenni. Abb. in c. 1. tr. 4. n. 34. Pass. loc. cit. n. 6. ubi: postulatio admissa habet vim electionis & confirmationis, & postulato dat jus, nedum ad rem, sed in re, ac si esset electus & confirmatus, pro quo citat Barbof. ad c. postulationem, de postul. n. 3. Innoc. in c. 1. de postul. n. 1. Tabien. v. postulatio n. 5. & c. Azor. p. 2. l. 6. c. 17. q. 5. Lott. l. 3. q. 17. n. 232. & 233. ubi, dum agitur de solenni postulatione ad evitandos circuitus & dispendia Ecclesiarum, Papa per solam ejus admissionem censetur plenum jus conferre postulato; sapit enim talis admissio electionem & confirmationem, De cetero postulationem jus nulli, ne quidem ad prælaturam parere ante admissionem illius, jam satis dictum est ante citatis pluribus, ad quos accedit Lott. l. 3. q. 17. n. 222. cum gl. in c. unic. de postul. in c. v. vera postulatio.

PARA-